

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 17. Epilogus huius, de monstris & monstrosis, tractatûs, ostendens, non esse in his caussam querelarum; sed occasionem diuinæ prouidentiae & bonitatis admirandæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

gelis DEI: si non corpore, non atate, certè felicitate.

§. XVI.

Epilogus huius, de monstris & monstrosis, tractatus, ostendens, non esse in his causam querelarum; sed occasionem diuinæ providentiæ & bonitatis admiranda.

Quæ cum ita sint, quis conqueri iure potest, naturam secum nimis illiberaliter egisse, quòd vel deformem genuerit, vel mancum, vel alio defectu monstruosum? Respiciat ad primam hominis originem, quàm illa sine nàuo, sine vitio, quàm perfecta fuit? Reuocet in mentem primi parentis præuaricationem, nonne in eo, tanquam in capite, omnium mortalium progenies fuit damnata? Quid habet, vt ploret, si ei natura formæ gratiam negavit; quando peccatum genitoris ei gratiam diuinam profligavit? Beneficium accipit, qui clementer plectitur, meritis grauiora. Quid quòd plurimis sua monstrositas prodest? Deformes sunt? non habent corporis pulchritudinem, habent autem utilitatem. Sic insidijs carent; sic minùs periclitantur; sic non sunt illecebrosi; sic

Sf 5

faces

faces extinguunt; sic incendijs obfistunt, & animorum, & Tartarorum. Sic superbiam subigunt; sic se ipsos & terrena omnia facilius despiciunt; sic in terris meliora quærunt, in celo reperiunt pulchriora. Non odit pater filium, cui canem negat, equum donat. Multis Deus non vult dare, quod morbus tollit, senectus perdit, mors funditus euertit; & donat aliquid, in quod neque morbus, neque anni, neque ipsa Libitina habet potestatem. Sæpe enim florens animus, in putri corpore habitauit.

2. Cor. 12. Nunquã audiuisti dicentem: *Placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumelijs, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustijs, pro Christo. Cùm enim infirmor, tunc potens sum.* Potior hominis pars est anima, huic additur, quod corpori demitur. Non æstimanda est exigui repulsa, quam maximi oblatio compensat. Quid curas, si te despiciunt mortales, quem suspiciunt & amant immortales? Naturæ est opus, & laus parentum, si nihil est in corpore tuo monstruosum: si te virtutibus ornas, tibi imputatur. *Pulchrius est, pulchrum fieri, quàm nasci.* Quod natura dedit, potest auferre casus: animi bona nolentibus nunquam eripiuntur.

piuntur. Cui deest decor frontis, cõmparet decus mentis; hoc si habet, omnem corporis labem compensavit. Brevis es? Mors te extendet. Longus es, contrahet sepulchrum. Claudus es, ambulare non potes? mente ad cælum euola. In morbo, & lecto iacere cogaris? Assurge animo, si corpore non potes. Pede cares? non cares ratione. Maculam tibi mater in vultum impressit? gratulare tibi, si non & mens tua est maculata. Prolem nactus es bestiae similem? fortasse & tu ipse sicut bestia vixisti; mitte querelas, si tibi parem vel Deus, vel natura sobolem dedit. Gibbum tergo tuo mater iniecit? porta hanc farcinam patienter, quæ te semper monet, quantum onus, pro tua salute, Dominus gestarit. Caluus es? & magnus Propheta caluus fuit. Oculos amisisti? clausa est fenestra, per quam mors intrare potuisset. Exfurdatæ aures vocem non admittunt? Ergo neque conicia, neque contumelias, neque adulationes, neque detractiones, neque mendacia. O quot hostes excludunt! Nescis loqui? ô quantis peccatis liber es! Ita non reddes summo iudici de otiosis verbis rationem; ita nulli maledices; ita non peierabis;

peierabis; ita obscœna non proferes; ita nullius famam subhastabis. Brachijs truncatus es? nec teipsum vestire, nec cibum ori inferre potes? Ast alij te vestiunt, alij pascunt; ita pro duobus brachijs duos famulos, aut plures accepisti. Denique si monstrum esse non vis, si horrescis monstrositatem, ne te subijce malo dæmoni, ne mancipium esse velis vitiorum; his enim qui seruit, omnium monstrorum est monstruosissimus; & inter longè truculentiora monstra, in Acheronte, æternùm sedebit. Qui autem seipsum ornat pietate, quamvis sit deformis, non solùm facilè & speculum suum, & oculos alienum contemnet; verùm etiam in altera vita, siue puer, siue senex; siue rufus, siue canus ex hac discedat, formosus & pulcher, inter formosos & pulchros, arcana Dei consilia, & providam bonitatem lætissimè laudans

Psal, 104.
5.

cantabit: *Mementote mirabilia eius,
quæ fecit: prodigia eius, & judicia
oris eius.*

F I N I S,

INDEX